

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

برگردان از: حمید محوی

۱۸ نومبر ۲۰۱۲

استعمار در آسیا

کارل مارکس و فردریش انگلس

۱۶

۱۹

کارل مارکس

منتخب از

«کامیابی انگلیس. اعتصابات. مسأله ترک. هند»

لندن، جمعه، ۱۷ جون ۱۸۵۳

نیویورک دیلی تریبون شماره ۳۸۰۹ اول جولای ۱۸۵۳

روز ۱۳ همین ماه، لرد استانی به اطلاع مجلس عوام رساند که در دومین قرائت قوانین مربوط به هند (روز ۲۳ آینده) راه حل زیر را ارائه خواهد داد:

«به نظر مجلس عوام اطلاعات بیشتری نیاز است تا به پارلمان اجازه دهد که با صراحت بیشتری قوانین مربوط به ایجاد دولت دائمی هند را به تصویب رساند، ولی در این دوره پایانی اجلاس جایز به نظر نمی رسد اقداماتی صورت گیرد که نه تنها به عنوان راه حل نهائی نمی تواند مطرح باشد بلکه در عین حال موجب مختل ساختن وضعیت موجود می گردد.»

ولی، در اپریل ۱۸۵۴ قرارداد کمپانی هند شرقی به پایان می رسد، و در نتیجه به نحوی از انحاء باید راه حلی پیدا کرد. دولت به قوانین دائمی تمایل دارد یعنی این که می خواهد تمدید قرارداد را برای بیست سال به تصویب رساند. ولی طرفداران مکتب منچستر می خواهند هرگونه قانون گذاری را به تعویق بیندازند و علاوه بر این می خواهند که قرارداد حداکثر برای یک سال تمدید شود. دولت گفته است که مصلحت هند قوانین دائمی را ضروری می سازد. طرفداران مکتب منچستر در جواب به فقدان اطلاعات اشاره کردند و چنین نظری را ناممکن دانستند. ولی مصلحت

هند و فقدان اطلاعات هر دو بهانه های پوشالی هستند. الیگارش می خواست پیش از آن که مجلس منحل شود و گرد هم آئی تشکیل دهد، به حساب هند منافع خود را تا بیست سال دیگر تضمین کند.

طرفداران منچستر اساساً خواهان قانونگذاری در وضعیت فعلی نیستند، به ویژه در پارلمانی که هنوز اصلاحات شامل حال آن نشده و نقطه نظرهای آنها نیز، در آن هیچ جایی نداشته است. بر این اساس، کابینه ائتلاف از طریق سر شارل وود، خلاف بیانیه های پیشین ولی در هماهنگی با عادات همیشگی اش برای روشن ساختن مسائل، مطالبی را پیش کشید که به لایحه شباهت داشت. ولی از طرف دیگر بی آن که جرأت حرف زدن درباره تمدید قرار داد برای مدت مشخصی را داشته باشد، تنها به این پیشنهاد بسنده کرد که پارلمان در صورتی که قاطعانه تصمیم بگیرد می تواند راه حل را به مذاکره بگذارد. اگر پیشنهادات دولتی به تصویب رسد، قرارداد کمپانی هند شرقی تمدید نخواهد شد بلکه تنها مهلت خواهد گرفت. در مجموع، طرح دولتی تنها به تغییرات جزئی و ظاهری در اداره هند می انجامد، و تنها تغییر واقعا جدی عبارت است از گماشتن چند والی جدید، اگر چه تجربیات دراز مدت نشان می دهد که مأمورین ساده خیلی مؤثر تر از والیان عالی مقام و مشاورین آنها که مخارج سنگینی را نیز تحمل می کنند، عمل کرده اند (۱). اختراع ویگس ها (۲) در امر درمان کشورهای از پا افتاده این بود که مخارج تازه ایجاد تنبل خانه (۳) رسمی برای آریستوکراسی تهی دست را به آنها تحمیل کنند، چنین راه حلی یادآور یکی از پیشنهادات دولت راسل است، یعنی زمانی که ویگس ها متوجه فقر روحی هندی ها و مسلمانان شرق شدند، تصمیم گرفتند چند کشیش تازه نفس برایشان بفرستند. چنین راه حلی پذیرفته شد، سر جان هوبهاوز (۴)، رئیس دفتر نظارت ویگس در این دوره بود، و به خاطر آورد که یکی از نزدیکانش به خوبی از عهده اداره امور کلیسایی بر می آید و فوراً یکی از کرسی های جدید را به او اختصاص داد. در چنین اموری یکی از نویسندگان انگلیسی روایت جالبی دارد که می گوید «گاهی اوقات کفش به اندازه ای جفت پا می شود که به سختی بتوانیم بگوئیم این کفش برای پا دوخته شده و یا پا برای کفش». در مورد اختراع سر شارل وود به سختی بتوان گفت که آیا این والیان جدید برای مناطق هند در نظر گرفته شده اند و یا مناطق هند برای والیان جدید.

در هر صورت کابینه ائتلاف تصور می کرد که با واگذاری اختیارات به پارلمان برای ایجاد اصلاحات در لایحه پیشنهادی در هر زمانی که اراده کند، به همه ها پایان خواهد بخشید. متأسفانه لرد استانی، نماینده محافظه کار، راه حلش را خیلی زود قرائت کرد و با سر و صدای زیادی نیز مورد حمایت اپوزیسیون افراط گرا واقع شد. با این وجود راه حل پیشنهادی لرد استانی واجد تناقضاتی است. از یک طرف، او پیشنهاد دولتی را رد می کند، به این علت که مجلس برای قانونگذاری دائمی به اطلاعات بیشتری نیازمند است. از طرف دیگر، آن را رد می کند به این علت که شامل قوانین دائمی نیست، و در عین حال وضعیت موجود را متزلزل می سازد بی آن که مسائل را به طور مشخص حل کرده باشد. عقیده محافظه کاران طبیعتاً لایحه را معتبر نمی داند، زیرا در هر صورت موجب تغییراتی خواهد شد. رادیکال ها با آن مخالف هستند زیرا هیچ تغییری عینی به وجود نمی آورد. لرد استانی در این دوران ائتلاف نقطه نظر خاصی را پیدا کرده است که تمایلات مخالف را علیه پیشنهادات دولت متحد سازد. هیأت رسمی جبهه ائتلاف علیه چنین تاکتیکی خشمگین به نظر رسیده و در نشریه «دی کرونیکیال» (۵) ارگان حزبیشان می نویسد:

«از نقطه نظر حزب، پیشنهادی که بر اساس به تعویق انداختن لایحه است نه تنها اختلال تولید می کند بلکه به شکل بارزی شرم آور به نظر می رسد... این لایحه تنها به این علت مطرح شده است که برخی از حامیان دولت می خواهند به بهانه این موضوع مشخص انشعاب کنند.»

نگرانی وزراء حقیقتاً جدی به نظر می رسد. «دی کرو نیکال» امروز دوباره این موضوع را مطرح کرده است و می گوید :

« رأی در مورد طرح پیشنهادی لرد استانی احتمالاً سرنوشت قوانین هند را تعیین خواهد کرد. بنابراین آنهایی که به اهمیت قانونگذاری آگاهی دارند باید قویاً برای تقویت دولت اقدام کنند.»

از طرف دیگر در روزنامه «تایمز» (۴) امروز می خوانیم که :

« سر نوشت لایحه دولت برای هند به طور مشخص تری ترسیم می شود... خطری که دولت را تهدید می کند در انطباق کامل با مخالفت های لرد استانی و افکار عمومی است. هر سخنی از این اصلاحات برای دولت حکم مرگ را خواهد داشت.»

پی نوشت:

۱) تا سال ۱۷۷۳ کمپانی هند شرقی دارای سه والی (حاکم شهر) بود که در کلکته (بنگال)، مدراس و بمبئی مستقر بودند و هر کدام یک دفتر مشاورتی داشتند که اعضای آن از کارگزاران عالی کمپانی تشکیل می شد. در سال ۱۷۷۳ « طبق مصوبه ای درباره اصول مؤثرترین مدیریت کمپانی هند شرقی» برای والی کلکته یک دفتر مشاورتی با چهار عضو در نظر گرفته می شود و مقام والی نیز به والی کل بنگال ارتقاء می یابد. والی کل و مشاورین او را دولت برای پنج سال انتخاب می کرد و تنها شخص پادشاه بود که با نظر خواهی از شورای مدیران می توانست آنها را پیش از موعد عزل کند. تصمیمات شورای مشاورت بر اساس رأی اکثریت به اجرا گذاشته می شد و در صورت رأی برابر مداخله والی کلی اولویت پیدا می کرد. والی کل اداره امور مدنی و نظامی را در بنگال، بهار و اورپسا به عهده داشت. در امور جنگ و صلح رؤسای مدراس و بمبئی گوش به فرمان او بودند و تنها در امور خاصی می توانستند مستقلاً عمل کنند. مصوبه ۱۷۸۴ تعداد مشاورین را به سه عضو تقلیل داده بود که شامل پست فرمانده کل می شد. در سال ۱۷۸۴ تبصره ای به این قانون اضافه شد که بر اساس آن والی کل می توانست تحت شرایط خاصی بدون مراجعه به شورای مشاورین و به عنوان فرمانده کل عمل نماید. پس از مصوبه سال ۱۸۳۳ والی کل بنگال به والی کل هند ارتقاء پیدا کرد. و دوباره تعداد مشاورین به چهار نفر رسید و علاوه بر این پست فرماندهی کل باز سازی شد. والی کل و دفتر مشاورتی او قوانین تمام هند را تعیین می کردند، و حق قانون گذاری از والیان بمبئی و مدراس که هر یک دو مشاور داشتند سلب گردید. مصوبه سال ۱۸۵۳ علاوه بر این یک شورای کوچک مشاورتی با چهار عضو، ارگان اجرائی، و مشاورت حقوقی متشکل از والی کل، فرمانده کل، دادستانی کل بنگال و یک عضو دیوان عالی. این بود وضعیت شورای مشاورت تا سال ۱۸۵۸.

اجداد لیبرال های امروزی (Whigs ۲)

(Sinécure ۳)

به معنای حرفه های کم زحمت است. در اینجا به شکل تنبل خانه رسمی ترجمه شده است.

4) Sir John Hobhouse

« The Morning Chronicle » (« The Chronicle » ۵)

روزنامه بورژوائی انگلیس. به تاریخ ۱۷۷۰ تا ۱۸۶۲ در لندن منتشر می شد. در آغاز سخنگوی ویگس ها (اجداد لیبرال های امروزی) بود در اطراف سال ۱۸۵۰ به دست محافظه کاران افتاد.

« *The Times* » (۶)

هفته نامه انگلیسی با تمایلات محافظه کارانه که به سال ۱۷۸۵ بنیانگذاری شد.